

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
יומא-שבעת ימים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואימא עצרת, דפרישת שבעה ליום אחד הוא												◇
דנין פר אחד ואיל אחד מפר אחד ואיל אחד, לאפוקי עצרת דשני אילים נינהו.	רבי אבא:											◇
הניחא למאן דאמר יום הכפורים איל אחד הוא, אלא למאן דאמר שני אילים נינהו - מאי איכא למימר?												
איל אחד, הוא האמור כאן הוא האמור בחומש הפקודים.	דתניא: רבי:									◇	■	◇
שני אילים הם, אחד האמור כאן ואחד האמור בחומש הפקודים.	רבי אליעזר ברבי שמעון:											◇
אפילו תימא רבי אליעזר ברבי שמעון, התם - חד לחובת היום וחד למוספין, לאפוקי עצרת דתרוייהו חובת היום נינהו.												◇
ואימא ראש השנה, דפרישת שבעה ליום אחד הוא												◇
דנין פר ואיל שלו מפר ואיל שלו, לאפוקי עצרת וראש השנה דציבור נינהו.	רבי אבהו:											◇
הניחא למאן דאמר קח לך - משלך, ועשה לך - משלך. אלא למאן דאמר משל צבור - מאי איכא למימר?												
קח לך - משלך, ועשה לך - משלך, וקחו אליך - משל צבור, דברי רבי יאשיה.	דתניא: [רבי יאשיה]											◇
בין קח לך בין וקחו אליך - משל צבור. ומה תלמוד לומר קח לך - כביכול משלך אני רוצה יותר משלהם.	רבי יונתן:											◇
כתוב אחד אומר (דברים י) ועשית לך ארון עץ וכתוב אחד אומר (שמות כה) ועשו ארון עצי שטים, הא כיצד? כאן - בזמן שישראל עושין רצונו של מקום, כאן - בזמן שאין עושין רצונו של מקום.	אבא חנן אמר משום רבי אלעזר:											
עד כאן לא פליגי אלא בקיחות דעלמא ועשיות דעלמא, קיחות דעלמא (שמות ל) קח לך סמים, עשיות דעלמא (במדבר י) עשה לך שתי הצוצרת כסף. אבל הנך - פרושי קא מפרש דמשלך הוא.												◇
במלואים:												■
מכדי, כתיב (ויקרא ט) ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת, ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת למה לך? שמע מינה: קח לך - משלך הוא.												◇
ביום הכפורים:												■
מכדי, כתיב (ויקרא טז) בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת וגו', ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת והקריב את פר החטאת אשר לו למה לך? שמע מינה האי לו - משלו הוא.												◇
דנין פר לחטאת ואיל לעולה מפר לחטאת ואיל לעולה, לאפוקי ראש השנה ועצרת דתרוייהו עלות נינהו.	רב אשי:											◇
דנין עבודה בכהן גדול מעבודה בכהן גדול, לאפוקי כולהו קושייתין דלאו עבודה בכהן גדול נינהו.	רבינא:											◇
דנין עבודה תחלה מעבודה תחילה, לאפוקי הני דלאו תחלה נינהו.	איכא דאמרי, אמר רבינא:											◇
מאי תחלה?												^
אלימא תחלה בכהן גדול												!
היינו קמייתא												?
אלא: עבודה תחלה במקום מעבודה תחלה במקום.												◇
רבי יוחנן מתני חדא, רבי יהושע בן לוי מתני תרתי.	כי אתא רב דימי:											■
לעשת לכפר - אלו מעשה יום הכפורים	רבי יוחנן מתני חדא:											◇
לעשת - אלו מעשה פרה, לכפר - אלו מעשה יום הכפורים.	רבי יהושע בן לוי מתני תרתי:											◇
רבי יוחנן מתני חדא?												?
שבעת ימים קודם יום הכפורים, ושבעת ימים קודם שריפת הפרה	והא אנן תנן:											◇
מעלה בעלמא.												!
כאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשת לכפר עליכם, לעשת - אלו מעשה פרה, לכפר - אלו מעשה יום הכפורים	והא אמר רבי מנימוי בר חלקיה אמר רבי מחסיא בר אידי אמר רבי יוחנן:											◇

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
יומא-שבעת ימים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
ההוא דרביה.												
לעשת - אלו מעשה פרה, לכפר - אלו מעשה יום הכפורים.	דכי אתא רבין אמר רבי יוחנן משום רבי ישמעאל:											
מהיכא קא ילפת לה - ממלואים, אי מה מלואים - כל הכתוב בהן מעכב בהן, אף הכא נמי - כל הכתוב בהן מעכב בהן.	ריש לקיש לרבי יוחנן:											
וכי תימא הכי נמי												
ומתקינן לו כהן אחר, ולא קתני מפרישין	והתנן:											
וכי תימא: מאי מתקינן - מפרישין												
ליתני או אידי ואידי מתקינן או אידי ואידי מפרישין												
אלא מר מהיכא יליף לה?	אמר ליה: [רבי יוחנן]											
מסיני, דכתיב (שמות כד) וישכן כבוד ה' על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי. מכדי כתיב ויקרא אל משה ביום השביעי, מאי ששת ימים? זה בנה אב, שכל הנכנס במחנה שכינה - טעון פרישת ששה.	אמר: [ריש לקיש]											
והא אנן שבעה תנן												
מתניתין רבי יהודה בן בתירא היא												
דחייש לטומאת ביתו.	[רבי יהודה בן בתירא]											